

[Anna Westergaard.]

drøftet baade i Kommissionen og i det andet høje Ting. Jeg vil blot gerne sige, at den danske Folkeskole er et af de vigtigste Elementer i det danske Samfund; paa dens Arbejde og Resultater hviler vel i egentligste Forstand vort Lands Fremtid. Det er derfor en stor Tilfredsstillelse for mit Parti at være medvirkende til, at der nu bydes Lærerstandens Vilkaar, som svarer til den Indsats, denne Stand maa gøre, og til det Ansvar, der paahviler den.

Jeg skal paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse ogsaa i dette høje Ting.

Undervisningsministeren (*Hartling*):

Jeg vil gerne takke alle Ordførerne for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg er enig i, at nogen indgaaende Drøftelse af de forskellige Paragraffer er der egentlig ikke Grund til; de er gennemdrøftet saa grundigt dels i Kommissionen, dels ogsaa i det andet høje Ting, at jeg skal nøjes med ganske faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen, og ogsaa andre, har nævnt, at § 7 var en betydelig Vinding med Hensyn til den videre Uddannelse, og deri er jeg enig. Man maa dog ikke glemme, at Forudsætningen for, at denne Paragraf kan faa den Betydning, den bør have, er, at Bevillingsmyndighederne er villige til paa de aarlige Finanslove at give Beløb, som virkelig gør det muligt for en Række Lærere ude fra Provinsen at komme ind paa Statens Lærerhøjskole.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen var ikke helt tilfreds med § 26 og mente, at den Form, denne Paragraf har i Stats-tjenestemandsløven, er mere tidssvarende. Det er muligt, at dette gælder for Stats-tjenestemandene i al Almindelighed, men jeg er uenig med det ærede Medlem i, at Paragraffen, som den nu er affattet her i Lovforslaget, ikke er tidssvarende for Lærernes Vedkommende. Det er ejendommeligt at se, at ikke alene Lærerstandens, men ogsaa Befolkningen omkring i Kommunerne — saa vidt jeg kender det i hvert Fald, efter hvad der har været fremført over for mig — er enige i, at Paragraffen har faaet den rigtige Affattelse, og naar baade Standen og ogsaa Befolkningen mener det, saa tror jeg, det er godt, at Paragraffen er blevet ændret i Forhold til det oprindelige Forslag.

Der har været talt en Del om Overlærerstillingen. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen

og hans Parti — det vil sige, der er jo ikke blevet stillet Ændringsforslag i Folketinget, saa Partiet er nu altsaa gaaet med til det — ikke vil erkende, at selve Avancements-spørgsmaalet for Købstadlærerne har reel Betydning. Jeg er helt enig med det ærede Medlem Frk. Anna Westergaard i det, hun sagde angaaende dette Spørgsmaal; det har efter mit bedste Skøn og efter det Kendskab, jeg dog har til disse Forhold, været uheldigt, at næsten ingen — det kan man jo godt sige — af Købstadlærerne og heller ikke af de københavnske Lærere havde nogen som helst Mulighed for Avancement. Jeg tror, det er rigtigt, at en saadan Mulighed nu tilvejebringes; det giver en Opmuntring og en Trøst, kan jeg sige, netop til de Lærere, der fortsætter Lærergerningen, og ikke gaar over i det mere administrative Arbejde. Lad mig indskyde det, at det er ikke $\frac{1}{3}$, som nævnt af det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen, men $\frac{1}{4}$ af Stillingerne, der skal være Overlærerstillinger. Det ærede Medlem indvendte, at dette Tal ikke kunde dække, saa at alle blev Overlærere. Jeg er ganske klar over, at i Overgangstiden faar vi betydelige Vanskeligheder, men der er ingen Tvivl om, at det vil være muligt selv med det lave Tal at naa til en Dækning, ganske vist i en ret sen Alder. Med Hensyn til Lektorer og Adjunkter er det saadan, at der er mange Adjunkter, der bliver Lektorer, naar de er midt i 30'erne; det har vi mange Eksempler paa. Noget tilsvarende vil ikke være muligt efter den omtalte Bestemmelse om Overlærere, men det vil være muligt, tror jeg, naar Overgangstiden er ovre, at alle, der ikke er umulige i deres Gerning, anciennitetsmæssigt naar frem til at kunne blive Overlærere, hvis de ikke paa anden Maade faar Forfremmelse til administrative Stillinger.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen brugte et Ord, som jeg syntes var uheldigt. Det var Ordet Deklassering; det blev brugt i Forbindelse med Landsbylærerens Stilling i Forhold til Købstadlærerens. Efter mit Skøn er Landsbylæreren i det store og hele ikke blevet daarliger behandlet end Købstadlæreren. Det ser muligvis saadan ud, men jeg tror ikke, det er Tilfældet, naar alle Forhold tages i Betragtning. Og jeg vil gerne tilføje, at var det rigtigt, vilde jeg, ligesom det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen og det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen, have set det som noget af en Ulykke, men jeg tror ikke, det er Tilfældet.

Til det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen skal jeg ikke gøre videre Bemærk-